



הילד שהלך לאבוד


כתב אבאס מוהסני
צייר הסמודין טבאטאבי

ילד קרח, בעל ראש גדול עומד לפני חנות
ממתקים ומברך את כולם בנענוע ראש.



הוא מביט על הציפורים בשמיים.
הוא עוקב אחרי החתולים על
הארץ.
הוא רודף אחרי נמלים באוויר.





הוא מנענע ומסובב את ראשו הגדול
הקרח פעמים רבות, עד שמקבל
סחרחרת, אך הוא מחייך כל הזמן.
לפעמים רוק נוזל לו מהפה כשעומד
לפני חנות הממתקים. אבל הוא לא
מוציא הגה.





לפעמים הוא מפהק, פותח
וסוגר את פיו, אך שום צליל לא
יוצא מגרונו.
הוא אוהב גלידה, אך מלקק כל
כך לאט שהגלידה נמסה
ונוזלת על ידיו ובגדיו. אך הוא
מחייך בכל זאת.



הילד בעל עיניים גדולות, שחורות
עומד לפני חנות ממתקים ומביט על
הכל בעיניים תוהות. הילדים
מפחדים ממנו ולא מעזים להתקרב.
הנשים עוברות בזהירות לידו ולא
מתקרבות אליו. אך הגברים דופקים
לו לפעמים על כתף ושואלים
בשלומו. והוא רק מחייך.



הילד בעל אף גדול ורחב עומד לפני חנות
ממתקים ומושך כל הזמן באפו. לפעמים הוא
מנגב את אפו הרטוב בשרוול. ולפעמים
הנוזל מתייבש על שפתיו. אבל הוא מחייך.



הילד בעל ידיים ארוכות ואצבעות דקות
עומד לפני חנות ממתקים ומנפנף בידים
למטוסים ולציפורים.



מדי פעם הוא מתיישב ועוזר לנמלים לסחוב
אוכל לקן שלהן. הוא לא מבקש כלום ולא
לוקח כלום מאף אחד. הוא מחייך לעוברים
לידו.





הילד בעל רגליים עקומות עומד לפני
חנות ממתקים. הוא נשען על קביים
תחת זרועותיו ובהליכה על הקביים
גורר את רגליו מאחור, אבל לא
מבקש עזרה. הוא נעזר רק בקביים
והידיים שלו. הוא תמיד מחייך.



תחת התמונה כתוב:

**"ילד קרח, בעל ראש גדול,
שלפעמים רוק נוזל מפיו ו...
ומחייך, הלך לאבוד."**



על חלון חנות הממתקים רואים את תמונתו
של הילד שאיש לא שם לב עליו ואיש לא ידע
את שמו. עכשיו כולם רואים אותו.

